

ת"פ 14114/09/12 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד מ מ

בית משפט השלום באילת

14 ספטמבר 2016

ת"פ 14114-09-12 מדינת ישראל נ' מ

בפני כב' השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן, עו"ד איציק אלפסי

שלוחת תביעות אילת

נגד

הנאשם:

מ מ

ע"י ב"כ עו"ד יעל דארבי

סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 19.5.2012 בסמוך לשעה 1:06 בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם לרעייתו דאז ולאחר שהאחרונה ביקשה ממנו להנמיך את עוצמת השמע של מכשיר הטלוויזיה, בעת שביקשה לישון עם ילדיה הקטינים שישנו עמה במיטה, זרק הנאשם דיסקים שפגעו במצחו, בסנטרו ובצווארו של אחד מילדיהם שאז היה בן 3.5 שנים. כתוצאה מכך נגרמו לקטין חבלות בדמות סימני שפשוף שטחיים בלחי ובלסת, שריטות במצח מעל עינו ושריטות מדממות באזור הסנטר והצוואר.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, טען למתחם ענישה שבין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל. התובע עמד על חומרתן המיוחדת של עבירות המופנות כלפי חסרי ישע, טען כי ביצוע העבירה פגע בערכים חברתיים שמטרתם להגן על אוכלוסיות חלשות של קטינים וקשישים שחובה חוקית ומוסרית לשמור עליהם. התובע ציין כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית המשפט ולקח אחריות. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה, הסכים התובע כי הן ברף חומרה נמוך. נטען כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה הינו פיזי ונפשי, היות והקטין נפצע בפניו ונאלץ להיחשף להליך החקירה. התובע הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן, לפיהם הנאשם סובל מהתמכרות לאלכוהול ואינו בשל להליך טיפולי. בנסיבות אלו, ביקש התובע לגזור על

עמוד 1

הנאשם מאסר ברף התחתון של המתחם, מאסר מותנה, קנס כספי, פיצוי לאם הקטין והתחייבות כספית להימנע מעבירה. הוגשו גיליון הרשעות של הנאשם ותמונות של החבלות שנגרמו לקטין. התובע הפנה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יעל דארבי, טענה למתחם ענישה שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. הסנגורית לא הקלה ראש בחומרת המעשים, אך טענה כי הם קלים יחסית למקרה בפסיקה שהציגה המאשימה. נטען כי בעקבות וויכוח שפרץ בין הנאשם לרעייתו, הוא השליך חבילת דיסקים שפגעו בקיר חדר השינה והתפזרו לכל עבר, חלקם פגעו בקטין וגרמו לו לחבלות, כך שהוא לא פעל באופן אקטיבי ומכוון נגד הקטין ואף הנאשם הזדעזע מהתוצאה. הסנגורית התייחסה לנסיבות האישיות של הנאשם, עברו הפלילי המקל, היותו עובד לפרנסתו בתחום השיפוצים במלון, אינו מסוכן ונמצא בקשר עם ילדיו ללא התערבות גורם חיצוני. נטען כי מאז המקרה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. באשר להערכת שירות המבחן, סברה הסנגורית כי הגם ששירות המבחן תיאר את הנאשם כמכור לאלכוהול, אין זו עמדת הנאשם ולערכתו אין הוא זקוק להתערבות טיפולית. נטען כי הטלת ענישה שתכלול מאסר אף בעבודות שירות תפגע בפרנסת הנאשם ותסכן המשך תשלום מזונות מצדו. בנסיבות אלה, עתרה הסנגורית שלא למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם ולהטיל עליו עונש ברף נמוך בדרך של מאסר מותנה וקנס סמלי.

5. הנאשם טען שלא ביצע את המעשה בכוונה וכי הביע התנצלות בפני רעייתו ובנו. הנאשם מסר כי הוא נמצא בקשר עם ילדיו ונפגש עמם פעמיים בשבוע. הנאשם מסר שהוא לא מזהה אצלו בעיית אלכוהול.

דיון ומסקנות

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי העונש יחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 דבס נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מתחם הענישה ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לצורך כך אביא בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

8. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה** - עבירה של תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין לצידה נקבע עונש מרבי של 7 שנות מאסר, נמנית על העבירות הפוגעות בחסרי ישע. בביצוע העבירה פגע הנאשם בכבודו ובביטחונו של הקטין, בשלמות גופו ובשלוות נפשו בשלבי התפתחותו הכה גישים. הפגיעה בוצעה ע"י מי שאחראי על הקטין ואמור לדאוג לרווחתו ולשלומו בכלל ובפרט בתא המשפחתי הנועד לספק מסגרת יציבה ומגוננת.

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה מבוטלת, אך אינה במלוא עצמתה. מעשיו של הנאשם אינם במרום החומרה ואין מדובר בהתנהגות חוזרת או מתמשכת. מנגד, הבאתי בחשבון את החבלות שנגרמו לקטין, כפי שתועדו בתמונות שהציגה המאשימה.

10. **בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין) - הבאתי בכלל חשבון את חלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירה. העבירה בוצעה על רקע ויכוח שפרץ בין הנאשם לבין רעייתו דאז, שבתגובה לדבריה, השליך לכיוונה מספר דיסקים, שחלקם פגעו בבנו הקטין וחבלו בו. מעשיו של הנאשם לא תוכננו וסביר להניח כי אירעו בלהט הוויכוח. הנאשם פגע בקטין בעת שישן במיטה עם אמו והנזק שנגרם לו התבטא בחבלות בפניו שלבטח גרמו לו לכאבים ולבהלה רבה. הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם חמור יותר מאותן חבלות שנגרמו לקטין. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם והוא יכל להימנע מהם. לא נשמעו סיבות המשמשות לזכות הנאשם, שגרמו לו לבצע את מעשיו, הוויכוח עם רעייתו שקדם לביצוע העבירה אינו יכול לשמש הצדקה, לא נשמעה טענה לעניין מצוקה נפשית או קרבה לסייג אחריות פלילית.

11. **מדיניות הענישה הנהוגה** - סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם מעלה כי הפסיקה מדגישה את הצורך בהגנה על חסרי ישע מפני אלימות בעיקר מצד מי שמופקד על ביטחונם.

ראה דבריה של כב' הש' פרוקציה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי."

וראה גם ע"פ 30/04 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.3.2004) בו קבע בית המשפט העליון כי:

"הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחייב מסר עונשי

חד משמעי. על אחת כמה וכמה כך הוא כאשר הפוגע הינו בן משפחה של קורבן האלימות, כאשר הניגוד העמוק בין חובתו הטבעית והמשפחתית לבין מעשיו בולט במיוחד וראוי להוקעה עונשית מיוחדת".

קשת הענישה בעבירה רחבה למדיי, תלויה בנסיבותיו של הנאשם ובנסיבות המקרה שכן דין סטירת לחי לקטין בן 17 לא כדין חבטות בבטנו של קטין בן 4 ולא כדין פגיעה בעקיפין בפניו של קטין בן 3.5 כבענייננו. כך למשל:

א. בע"פ (מח' חי') 55104-02-13 **יאסר שולי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.4.2013) נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה, בכך שנגח בפניו של תלמיד בבית הספר וגרם לו שבר באף. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי כספי למתלונן וצו מבחן.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז) 17204-03-10 **בועז מלמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.4.2010) נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע לפי הודאתו בעבירות של תקיפת קטין ע"י אחראי ותקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, בגין שני מעשי אלימות: האחד, כנגד המתלוננת שהייתה אז אשתו, בכך שהיכה בידו בחלק הימני של פניה וגרם לה חבלות של ממש; השני, שלושה חודשים קודם לכן, כאשר זרק צעצוע על בתה הקטינה של המתלוננת, שפגע באפה וגרם לה חבלה של ממש. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות כספית, צו מבחן ופיצוי.

ג. בעפ"ג (מח' ב"ש) 7585-05-14 **ניגבקר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.9.2014) התקבל ערעור הנאשם על חומרת העונש, לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת קטין על ידי אחראי שעה שסטר בפניה של בתה הקטינה של בת זוגו, ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות נוכח כך שהכה בכף ידו בבנו הקטין. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לאירוע שבו הכה הנאשם את הקטינה בכף ידה, שנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו נוכח משך הזמן שחלף מאז הועמד לדין ועד לגזירת העונש. לאור זאת, הוטל על הנאשם של"צ בהיקף 200 שעות, מאסר מותנה, קנס וצו מבחן.

ד. בת"פ (י-ם) 6195-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 3.12.2013) הורשע הנאשם בתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש ע"י אחראי, בכך שהכה קטינים בידיו ובאמצעות מקל, גרם להם המטומות בפנים, באזור העין והאוזן, בגב ובעורף. נקבע רף תחתון למתחם ענישה של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. הצדדים הגבילו עצמם ל-9 חודשים כרף עליון במתחם ובית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשים ויום מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

ה. בת"פ (י-ם) 4372/09 **מדינת ישראל נ' חגי בן שימול** (ניתן ביום 3.12.2013) הורשע הנאשם, מאבטח

במועדון לילה, בעבירה של תקיפת קטין, בכך שאחז בחוזקה ביד המתלונן, אמר לו "אמרתי לך כבר לשים חולצה" והכה בפניו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. לאור ההליך השיקומי, סטה בית המשפט מהמתחם שקבע והטיל על הנאשם 250 שעות של"צ, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

ו. בת"פ (עכו) **מדינת ישראל נ' ג'מיל עוסמאן** (ניתן ביום 3.7.2013) הורשע הנאשם, נהג הסעות לבית ספר לחינוך מיוחד, בעבירה של תקיפת קטין חסר ישע, בכך שהכה קטין בן 17 באמצעות ידיו בצווארו ובפניו, זרק עליו תיק, הטיח אותו על הרצפה, בעט ברגליו והכה אותו באמצעות ידיו וגרם לו שריטות וסימנים אדומים בצוואר. על הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

ז. בת"פ (פ"ת) 16529-02-09 **מדינת ישראל נ' יצחק כהן** (ניתן ביום 8.4.2010) הורשע נאשם בעבירה של תקיפת קטין, בכך שצעק עליו, חבט בקיר ובדלת על מנת להפחידו, ובמועד אחר שלח את רגלו בחוזקה לפלג גופו העליון וגרם להמטומה בעינו. על הנאשם הוטלו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

ח. בת"פ (ת"א) 800-03-10 **מדינת ישראל נ' איגור טבטליצקי** (ניתן ביום 3.7.2012) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם והיזק בזדון, לאחר שתקף קטין בן 11, על רקע תלונת בנו בן ה-10 כלפיו, בכך שאחז בו, דחף אותו לעבר גדר וקרע את חולצתו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

12. בהתחשב בכל הנאמר עד כה, ובשים לב לעקרון ההלימה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן נע בין ענישה צופה פני עתיד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

13. לא מצאתי הצדקה לחריגה ממתחם הענישה לקולה בהעדר אפיק שיקומי בחסות שירות המבחן. מנגד, לא מצאתי כי הסיכוי שהנאשם ישוב לבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם והציבור, ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדר מתחם הענישה (סע' 140 ו-140 לחוק העונשין).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40יא לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

15. הנאשם, יליד 1981, ולחובתו הרשעה משנת 2011 בגין ביצוע מספר עבירות התפרצות וגניבה, בשלם ריצה 10 חודשי מאסר בפועל.

16. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים מאת שירות המבחן, כדלקמן:

ביום 23.5.2013 הוגש תסקיר ראשון, במסגרתו תוארו קורות חייו ומצבו המשפחתי, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה לשמור על קשר עמו ולכן אבחנו לוקה בחסר. נמסר כי הוא פרוד ואב לשניים בני 4 ו-8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מהתמכרות רבת שנים לאלכוהול, אך הנאשם סירב בעבר להשתלב במסגרת טיפולית לגמילה. הנאשם מסר כי הפחית מצריכת האלכוהול אודות להליך טיפולי פרטי לגמילה. הנאשם מסר כי הוא שומר על קשר רציף עם ילדיו, אך פרודתו מסרה כי לא נפגש עמם או שוחח עם בטלפון מזה כשנה, ואינו משלם מזונות. לדבריה, הוא נוהג באלימות בהיותו בגילופין באשר לנסיבות ביצוע העבירה מסרה הגב' מגדנקה כי הנאשם לא התכוון לפגוע בילד, אלא בה, והוא מעולם לא היה אלים כלפי הילדים. בנסיבות אלה, נמצא כי הנאשם לא בשל לעריכת שינוי מעמיק, ונוכח העדר שיתוף פעולה מצדו וקשייו לגלות תובנה אודות עומק בעיית התמכרותו לאלכוהול, נמנע שירות המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו.

לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת להתייצב בפני שירות המבחן להשלמת אבחון, כפי בקשתו. ביום 8.9.2013 הוגש תסקיר נוסף, במסגרתו מסר שירות המבחן כי התרשם מחוסר יציבות תעסוקתית, חברתית ותפקודית אצל הנאשם. על אף הצהרות הנאשם, שירות המבחן התרשם כי הוא אינו עושה מאמץ מיוחד לשמור על קשר עם ילדיו. לדבריו הוא ממשיך לצרוך מספר בירות ביום בשל תחושת השעמום בחייו, ולדבריו מדובר בשיפור ביחס להרגליו בעבר לצרוך וודקה מדי יום. הנאשם עמד על סירובו להשתלב בהליך גמילה, על אף ההתרשמות כי בעיית האלכוהול פוגעת בו במישור התעסוקתי ובמישור האישי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה למזער ולטשטש בעייתו ואינו מגלה רצון ובשלות לטיפול ולשינוי כוללני ומעמיק. בנסיבות אלה, שב שירות המבחן ונמנע מהמלצה.

בדיון שהתקיים ביום 16.9.2013 מסר הנאשם כי הוא מעוניין לקבל סיוע טיפולי בתחום גמילה מאלכוהול ונוכח ספק לקשיי תקשורת עם שירות המבחן בשל קשיי שפה, מצאתי להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן.

ביום 15.12.2013 הוגש תסקיר נוסף בו נמסר כי הנאשם מבין עברית היטב ושלל צורך במתורגמן. עוד נמסר כי הנאשם מוסיף לצרוך אלכוהול בתדירות יום יומית ואינו מקיים קשר עם ילדיו. הנאשם לא הביע רצון להפסיק את צריכת האלכוהול וסירב להשתלב בקהילה טיפולית או במרכז יום בבית חוסן באילת. לסיכום, העריך שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים התמכרותי מזה שנים רבות, אינו מודע לבעייתו, אינו בשל ואינו נכון להשתלב בהליך טיפולי. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו.

17. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות אך לא התייצב לפגישה שנקבעה לו ואף לא דיווח על אי הגעתו. לפני משורת הדין, מצאתי להפנותו בשנית לממונה, אך שוב לא התייצב לפגישה שנקבעה לו.

18. **שיקולים לחומרה** - בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית בעבירות נגד חסרי ישע והצורך לשמור עליהם עליהם עמדת לעיל. רבות דובר בפסיקה בצורך לשמור על התא המשפחתי כמקום בטוח ומגונן לכלל ולקטינים בפרט. בית המשפט מצווה להרים את תרומתו לחובה חוקית ומוסרית זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. סבורני שבמקרה זה יש מקום לענישה מרתיעה הן ביחס לציבור והן ביחס לנאשם, על מנת להמחיש את חומרת מעשיו לבל ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד. לא נודע על תרומה מצד הנאשם לחברה, ודומה כי הוא מתקשה לקיים את חובותיו כהורה. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ניתק עמו קשר וההתרשמות שבקשותיו לקבל הזדמנויות נוספות כדי להיפגש עם שירות המבחן נועדו להצגת מצג בפני בית המשפט ללא כל כוונה כנה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולשקם את אורחות חייו. הנאשם אף נמנע מלהיפגש עם שירות המבחן. בדרך זו מנע הנאשם את האפשרות שיוטל עליו עונש שיקומי, הן בדרך של שירות לתועלת הציבור או עבודות שירות חלף מאסר בפועל. התקבל הרושם כי הנאשם ממזער את חומרת מעשיו, ואינו מגלה מודעות לבעיית צריכת האלכוהול שברקע להפגנת האלימות מצדו. בנסיבות אלה קיים חשש ממשי כי הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ובהעדר טיפול מתאים עשוי לשוב על מעשים פוגעניים בעתיד.

19. **שיקולים לקולא** - לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בכתב האישום שתוקן לקולא, החיסכון בזמנו של בית המשפט הכרוך בכך, לקיחת אחריות על מעשיו והבעת צער על שארע. הבאתי בחשבון כי אין בעברו של הנאשם הרשעות בתחום האלימות.

20. הליך משפטי זה נמשך זמן רב מעבר לצורך, בשים לב שכתב האישום הוגש ביום 9.9.2012 והכרעת הדין ניתנה ביום 26.2.2013. הימשכות ההליך המשפטי ארעה נוכח היעדרויות רבות של הנאשם והתחמקותו מלהתייצב לדיונים בבית המשפט, באמתלות שונות, על אף שהוזהר בחובת התייצבותו. בנוסף לכך, ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות להתייצב לפני שירות המבחן והממונה על עבודות שירות. הנאשם התחמק מהתייצבות בבית המשפט למתן גזר הדין במשך למעלה משנתיים וחצי וכל הניסיונות לאתרו, לרבות הוצאת מספר צווי הבאה לצורך הבטחת התייצבותו בבית המשפט, לא צלחו. לבסוף, ביום 14.7.2014 הוטלו ההליכים בתיק עד שחודשו לאחרונה, לאחר שהודע לבית המשפט כי הנאשם אותר וזומן למסירת גזר הדין. התנהלות זו כשלעצמה מלמדת על זלזול של ממש מצד הנאשם כלפי ההליך המשפטי, אי הפנמת חומרת מעשיו בגינם הועמד לדין וניסיונו להתחמק מלתן עליהם את הדין. אי לכך, הבאתי בכלל חשבון גם את התנהלות הנאשם במהלך ההליך המשפטי כשיקול לחומרה מכוח סעיף 40 לחוק העונשין.

העונש המתאים לנאשם

21. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, החל מהיום.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות.

פיצוי לקטין באמצעות אמו (ע.ת. 1) בסכום של ₪ 2,000 אשר ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט בתוך 90 ימים ממועד שחרורו. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי הגב' מגדנקו לפי כתובת עדכנית שתמסור המאשימה בתוך 30 יום.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות על סך ₪ 5,000, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - ייאסר בגין כך למשך 20 ימים.

22. מוצגים - ניתן בזאת צו כללי לעניין המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

23. העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.